

Nr 476

Av fröken **Karlsson m. fl.**, om åtgärder för att fylla behovet av gymnastiksalar vid skolorna.

(Lika lydande med motion nr 419 i Första kammaren)

Stor enighet råder om att undervisningen i gymnastik, lek och idrott har stor betydelse såväl för fysisk fostran som för fostran över huvud taget. Inget ämne kan som gymnastiken utöver sin huvuduppgift — fysisk träning — ge fostran till ordning och reda, medverka till goda hygieniska vanor, till lojalitet, till respekt för givna regler och lagar, till gott uppträdande, till självdisciplin. Ämnet tilltalar de allra flesta barn och ungdomar, varför det är särdeles lämpligt som hjälpmedel i skolans, alldeles särskilt i våra dagar, stora uppgift som fostrare.

Det synes oss därför vara en väsentlig fråga huruvida våra skolor är så rustade, att förutsättningarna för att ge gymnastiktimmarna det innehåll som de bör ha är för handen. Detta gäller i första hand timmarna på skolschemat men också alla de timmar som fritidsverksamheten önskar förlagda till gymnastiksalar. Tyvärr är förhållandet mycket nedslående. Enbart i Stockholm uppgavs i slutet av 1960 att 68 gymnastiksalar saknas, att på Söderort endast 19 355 elever undervisades i gymnastiksalar medan 23 910 saknade sådana.

Dessvärre är förhållandet i landet i övrigt på många ställen ej bättre. Därigenom nödgas man anslå de flesta gymnastiktimmarna till utomhuslek eller idrott. Givetvis bör lek och idrott ha sin givna plats men får enligt vår uppfattning icke ersätta hållningsgymnastiken, som vi menar i dagens situation är än mera nödvändig än tidigare. Barnen för ett stillasittande liv under skoltiden. De åker till och från skolan, de sitter i skolan, och de sitter framför TV etc. Man talar ju också om de dåliga ryggarna som tredje folksjukdomen. Måhända kan det ligga någon överdrift i påståendet, men vi är övertygade om att om vi inte i tid ser till att det ges möjlighet att ge våra barn och ungdomar god fysisk fostran så medverkar vi på ett skrämmande sätt till en försämring av vårt folks både fysiska och andliga hälsa.

Vi menar också att om barnen i skolan upplevt den tjusning det ligger i att träna sin fysik och fått uppleva allt det gymnastiken kan ge när den handhaves rätt, de sedan fortsätter med gymnastik och idrott långt

upp i åren. En påtaglig breddning av det aktiva deltagandet i idrott skulle äga rum, och därigenom skulle idrotten på ett helt annat sätt än nu betraktas som en hela folkets angelägenhet, eftersom den skulle tillföra vårt folk stora värden, fysiskt och andligt.

Motionärerna menar att det är nödvändigt att snarast anstalter vidtages för att åstadkomma en utbyggnad av gymnastiksalsbeståndet liksom av lek- och idrottsplatser för skolans behov. Men vi anser det också nödvändigt att man ser till att en samordning härvidlag kommer till stånd mellan skolans och idrottens representanter, så att en god planering kommer till stånd och att de byggnader och de lek- och idrottsplatser som anlägges avväges och placeras så att de kan tjäna både gymnastiken och idrotten under och efter skoltiden. Det kan därvid göras förnuftiga besparingar.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t

a) hemställa att sådana åtgärder vidtages att behovet av gymnastiksalar inom det allmänna skolväsendet snarast fylles;

b) uttala att vid planering av lokaler för gymnastik, lek och idrott samarbete mellan skolan och idrottens representanter bör söka åstadkommas i syfte att bereda möjlighet att på ett ekonomiskt sätt anordna lokaler och att samtidigt på effektivaste sätt kunna utnyttja dessa lokaler.

Stockholm den 26 januari 1961

Eva Karlsson

Astrid Kristensson

Dag R. Edlund

Einar Hægglom

Folke Björkman